

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΜΑΣ

Μολονότι, κατ' αρχήν, θεωρούμεν ως ό- πλον, έξ άκρας εύαισθησίας, τής Δημοκρατί- ας παρεχόμενον εις τās διαφόρους εργαζομέ- νας, επί μισθώ, τάξεις του Λαού, λόγω τής γενικής μὲν βλάβης, τήν όποίαν προξενεί του- το άφ' ένός και τής συνήθως καταχρηστικής χρησιμοποίησεως τούτου, έν τούτοις εις τήν περίπτωσιν τής, κατά τήν τελευταίαν ταύτην έβδομάδα κηρυχθείσης γενικής άπεργίας των Έκπαιδευτικών μας, είμεθα όλοψύχως παρα- πλεύρως αυτών.

Η άπεργία των καθηγητών και διδασκά- λων μας είναι άπολύτως δεδικοιολογημένη.

Οί ίδιοι, μετά βαθυτάτης λύπης των χρη- σιμοποιούν τήν άπεργίαν των, ως τó μοναδι- κόν μέσον άμύνης των κατά τής άστόργου και έσφαλμένης συμπεριφοράς του Κράτους άπέ- ναντί των.

Γνωρίζουν — ήμεις τούλάχιστον πιστεύομεν ότι πλήρη επίγνωσιν έχουν τούτου—ότι, δια τής άπεργίας των παραβλάπτεται προσωρινώς ή έκπαίδευσις τής Νεολαίας μας, άλλ' έλπίζου- ν, ότι ή έπιτυχία των, θα έχη διπλούν καλόν άποτέλεσμα. Αφ' ένός μὲν θα διασφα- λισθώσιν εις αυτούς τās άπαραίτητα μέσα τής προσηκούσης ζωής των, εις τρόπον ώστε να δύνανται να διαβιώσιν ανθρωπίνως, άφ' έτέ- ρου δέ θα εκπαιδύωνται πληρέστερον οί νέοι μας, διότι ή άπόδοσις των καθηγητών των, μη κάτατροχόμενων άπό τήν άνέχειαν, θα είναι πλήρης.

Αναγνωρίζομεν, ότι τó θέμα τής προση- κούσης άμοιβής των εκπαιδευτικών, ως και γενικότερον τó θέμα τής ενισχύσεως τής Παι- δείας δέν είναι άπλούν. Αλλως τε ούδέν θέ- μα κοινωνικόν είναι άπλούν Ούδέν ζήτημα τοιούτον, δύναται ν' άπομονωθῆ και ν' άντι- μετωπισθῆ μεμονωμένως. Όλα συνάπτονται και άλληλεξαρτώνται.

Ένδεχομένως, κατά συνέπειαν, να ύφίστα- ται σήμερα ανδυναμία πλήρους ενισχύσεως τής Έθνικής Παιδείας. Καί πιθανώς λόγοι σοβαρώτατοι, να επιβάλλουν αναβολήν των έπιβαλλομένων ύπερ ταύτης μέτρων.

Όθεν, ένν' πράγματι έξ οικονομικής άδυ- ναμίας καθίσταται, τó γε νύν έχον, ή καθολι- κή ικανοποίησις του αίτήματος τής έποχής μας, όπως όλως ιδιαιτέρα προσοχή καταβλη-

θῆ εις τήν Έκπαίδευσιν, άδιαφόρως ποίος πταίει, δια τήν τοιαύτην ανδυναμίαν, δέν θα χαθῆ ό Κόσμος. Ας αναβληθῆ επ' όλίγον. Αρκεί να κατανοηθῆ άπό πάντα ύπεύθυνον, ότι ό πραγματικός έξοπλισμός του Έθνους μόνον δια τής έντελους εκπαιδύσεως του δύ- νανται να έπιτευχθῆ.

Διάφορον όμως είναι τó έντός του γενι- κότερου θέματος τής Παιδείας έμπεριεχόμε- νον ζήτημα των εκπαιδευτικών μας.

Εις τήν περίπτωσιν ταύτην δέν πρόκειται περι βελτιώσεως τής Έκπαίδευσεως. Αλλά πρόκειται περι διατηρήσεως αυτῆς μέχρι τής καλύτερας αύριον εις ό επίπεδον κατέστη δυ- νατόν να εύρίσκηται μέχρι σήμερα.

Επί τέλους, πρέπει να καταλάβουν όλοι, ότι οί καθηγηται και οί διδάσκαλοι, ήρωϊκώς μὲν συμπεριεφέρθησαν μέχρι τουδδε, άλλα δέν είναι και ούτοι παρα ανθρωπίνου ύπάρξεις και ότι και οί ικανοί νόες των και αι εύγενεις ψυ- χαι των έντός ανθρωπίνων σωμάτων έγκατοι- κούσι και δι' αυτών εκδηλούνται. Τα δέ σώ- ματα, όσον και αν αι ψυχαι ανθίστανται ύ- πείκουν εις τούς φυσικούς νόμους, τās άδηρί- τους άνάγκας τής ζωής, διότι άλλως φθείρον- ται, όποτε καθίσταται αδύνατος ή πραγματο- ποιήσις, τούλάχιστον πλήρως, των επιδιώξε- ων τής ψυχῆς και του πνεύματος.

Ότι οί εκπαιδευτικοί μας, εύρίσκονται εις τήν χειροτέραν θέσην, άπό άπόψεως άμοιβών, ότι ή άντιμετώπισις τής διαβιώσεως των, ως προσήκει, είναι δυσχερεστάτη εις αυτούς ούδεις άρνείται, άλλα και μετά συμπα- θείας παρα πάντων και αυτου του Κράτους αναγνωρίζεται.

Επιδεκτικόν αναβολῆς έξ άλλου τó ζήτη- μά των δέν είναι. Εάν τó Κράτος δέν δύνα- ται, ύπο τās ύρισταμένας σήμερα συνθήκας του προϋπολογισμού, να αυξήση τās άποδο- χās των εκπαιδευτικών, δύναται όμως να εξεύ- ρη τó απαιτούμενον χρηματικόν ποσόν, πε- ρικόπτων άλλας δαπάνας, τās όποιās έχει προ- ύπολογίσει.

Και αυτό όφείλει να κάμη. Οίανδήποτε άλλην δαπάνην και αν περιστείλη, τó εκ τού- του δυσάρεστον θα είναι ήσσονος σημασίας.

Οί εκπαιδευτικοί μας τελούσιν έν πλήρει δικαίω.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΓΟΝΕΙΣ;

Τήν παρελθοσαν Δευ- τέραν πάρα πολλοί μαθη- ται και μαθήτριά έπωφε- λούμενοι τής άπεργίας των κ.κ. καθηγητών των, πα- ρά τήν σχετικήν απαγό- ρευσιν του Γυμνασίου πα- ρηκολούθησαν τó προβα- λόμενον κατά τήν ανωτέ- ρω ήμέραν εις τόν κινη- ματογράφον τής πόλεως μας, ακατάλληλον δι' ά- νηλικους, έργον.

Επρόκειτο περι έργου, εις τó όποιον αι νεαραι ήθοποιοι (στάρ, στάρλετ και δέν συμμαζεύεται) άλλο τι δέν έκαμον, παρα να... γδύνωνται, κατά δια- φόρους τρόπους, έπιδει- κνύουσαι τās προκλητι- κάς καμπυλότητας και... μή, του σώματός των.

Ποία ή επίδρασις τοιού- του είδους παραστάσεων είναι εις όλους γνωστή, διότι όλοι τήν ύφίστανται μη έξαιρουμένων των γο- νέων και κηδεμόνων των ανωτέρω μαθητών και μα- θητριών.

Και οί μὲν ενήλικοι δού-

νανται να ύφίστανται κα- τά τó μάλλον ή ήττον ά- κινδύνως τήν τοιαύτην έ- πίδρασιν, χάρις εις τήν ως εκ τής ώριμάνσεως των κριτικήν ικανότητα και πλήρη ανάπτυξιν των άν- θισταμένων εις τούς πει- ρασμούς ψυχικών δυνάμε- ων.

Οί ανήλικοι δ' όμως δέν δύνανται ν' αντισταθώσιν εις τās τοιαυτα ήδονικά θεάματα, τās όποια τούς αιχμαλωτίζουν, κυριαρ- χούν εις τήν ψυχήν των και κατευθύνουν τās έπι- βλαβεϊς ενεργείας των, τελικώς δ' έγκαθίστανται εις τó ύποσυνειδητόν των, μέλλοντα πλέον έφ' όρου ζωής, να διαδραματίζουν κάποιον ρόλον, εις τήν δι- αμόρφωσιν των διαφόρων νοητικών και ψυχικών αν- τιδράσεων των εις τήν ζωήν.

Δέν έχουν λοιπόν γο- νεις, τās παιδια αυτά, να τās προφυλάξουν, ή δέν έ- χουν καθόλου μυαλό οί γονεις των;

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΙΡΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

Δυστυχώς δέν είναι σπά- νιον τó φαινόμενον. Κατ' έτος μερικοί άπό τούς όρ- γανισμούς τοπικής αυτο- διοικήσεως έπιδεικνύουν άνεπιτρεπτον βραδύτητα περι τήν εκτέλεσιν των έρ- γων. Αλλοτε ή βραδύτης παρατηρείται εις τήν λή- ψιν των σχετικών αποφά- σεων, άλλοτε εις τήν δια- κήρυξιν των σχετικών δη- μοπρασιών κ.λ.π Συνέπεια τούτου είναι να παρέρχη- ται τó μεγαλύτερον μέρος

του έτους και πολλάκις ή καλύτερα έποχή, προς εκ- τέλεσιν τωε έργων, ή θερι- νή περίοδος και να καθι- σταται πλέον αδύνατος ή έντός του έτους αποπερά- τωσις των.

Επί τῆς εύκαιρίας, ότι εύ ρισκόμεθα εις τήν αρχήν του νέου έτους τονίζομεν τήν ανάγκην έπομένως ό- πως τās Δημοτικά και Κοι- νοτικά Συμβούλια έπισπεύ- σουν έφέτος τήν λήψιν των σχετικών αποφάσεων των.

ΔΕΝ ΠΤΑΙΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΜΕΤΡΟΝ

Απεργίαι, θορυβώδεις, διαδηλώσεις, πλακάτ, πα- νά κλπ. των φοιτητών και μσθητών, τās όποιās περι- γράφει και αξιολογεί ό Καθηγούμενος τής Ίερās Μονῆς Διονυσίου Αρχι- μανδρίτης Γαβριήλ εις τó έν τῆ 2α σελίδι του πα- ρόντος φύλλου μας δημο- σίεμά του, ύπο τόν τίτ- λον «Τό πολυθρόλητον 15ο)».

Δέν πταίουν όμως τās τās παιδια. Πταίουν οί γο- νεις των, πταίει τó Κρά- τος, πταίομεν όλοι, διότι έχομεν υπερακοντίσει τās όρια, τās επιβαλλόμενα ά- πό τās περι έλευθερίας έν τῆ αναπτύξει των νέων αντιλήψεις και έπιτρέπο- μεν εις τās μειράκια να προβάλλουν αξιώσεις κα- θορισμοθ και αυτῆς τής πολιτικής των Κυβερνήσε- ων.

Κατόπιν τής κακοηθείας τήν όποίαν διέπραξεν ό άποστειλας ήμιν δημοσί- ευμα, τó όποιον άφεώρα έντιμον πρόσωπον, πλην δέν προήρχητο άπό αυτό, προς τόν σκοπόν τής δυ- σφημήςεως του, ή Έφη- μερίς μας έλαβε τήν από- φασιν, εις ουδεμίαν να προβαίνη δημοσίευσιν, μη φέρουσαν τήν ύπογραφήν του άποστολέως και παρ' αυτῆν ευαναγνώστῃς τῶ όνοματεπώνυμόν του.

Όθεν παρακαλοϋμεν ό- πως οί άποστέλλοντες οι- ονηότε κείμενον, προς δημοσίευσιν του εις τήν Έφημερίδα μας να ύπογρά- φωσι τοϋτο και να παρα- θέτωσιν ευαναγνώστως τó όνοματεπώνυμόν των, διό- τι άλλως δέν θα δημο- σιεύεται.

Ανθρωπος του ψεύδους της κλοπής και κάθε παρανομίας ήτο ο Ζαχαρίας του Ευαγγελίου Το έπάγγελμα του αρχιτελώνου με τους ά- οριστους καταλόγους τής δια- τιμήςεως των φόρων διη- κόνου εκείνους που τó εξα- σκούσαν να διαπράττουν κά- θε είδος άθεμίτων πράξεων προς εύκολον πλουτισμόν. Φαίνεται πως ο κοντόσωμος αυτός αρχιτελώνος, είχε εις τó ενεργητικόν του πολλά «άνδραγαθήματα» γι' αυτό και τās υπάροχτά του δέν ήσαν εκκαταφρονήτου άρι- θμού. Ο ευαγγελιστής Λου- κās σημειώνει: «και οϋτος ήν πλούσιος. Ποιός ξέρει πόσες ψευδεις καταγγελίες και ανακριβεις αναφορές εις βάρος των φορολογουμένων έκαμε. Πόσα κέρδη παρα- νομα προσεπορίζετο και ποιάς άήθεις μεθόδους έ-

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Του Αρχιμανδρίτου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΑΝΤΕΛΛΗ Έροκήρυκτος τής Ίερās Μητροπόλεως Κασσανδρείας

χρησιμοποιοϋσε προς εκβια- σμόν.

Ίδου όμως που ή καρδιά του δέν ευνλήθη ολοκληρωτι- κά άπό τó πάθος τής άτι- μίας. Κάποιος σπινθηρ με- ταμειλίας ήταν θαμμένος κά- τω άπό τήν στάκτη τής σκλη- ροκαρδίας. Όταν επληροφο- ρήθη δι' ό Ίησους διέρχε- ται τήν Ίεριχώ, σπεύδει να τόν ιδῆ. Φαίνεται πως είχε άκούσει πολλά για τόν «φιλό- των άμαρτωλών». Πόθος του διακαής ήτο να τόν ιδῆ Τα μάτια του να συναντήσουν τās γεμάτα άπό καλωσύνη μί- τια του Ίησοϋ,

Ανεβασμένος επάνω σε μιά σκολομοριά, ψάχνει να τόν ξεχωρίση άνάμεσα άπό

τό πλήθος. Κι' έγινε κάτι περισσότερο άπ' εκείνο που ήθελε και περιμενε να γίνη. Ο Ίησους τόν βλέπει με συμπάθεια και με άμέτρητη στοργή του λέγει: «Ζαχαίε, σπεύσας κατήβηθι· σήμερα γάρ έν τῶ οίκω σου δεί με μεΐναι». Καλά—καλά δέν μπορεί να τó πιστέψη ό άρ- χιτελώνος. Ο Ίησους στο παράνομο σπίτι του!

Τόν υπεδέχθη με χαράν, δηλώνοντας ήτι άπαρνεϊται τó έπιμεμπτον παρελθόν με μίαν έμπρακτον εκδήλωσιν να άποζημιώση τούς άδικη- θέντας υπ' αυτου. «Σήμερα σωτηρία τῶ οίκω τούτῳ έ- γένητο» ειπεν ό Ίησους. Εις τó σπίτι αυτό, τóσον εις τόν

οικοδεσπότην δσον και εις τούς οικιακούς τον ήλθε δια τής επισκέψεως μου σωτη- ρία. «Ηλθε γάρ ό υιός του ανθρώπου ζητήσαι και σώ- σαι τó άπολωλός»

Πρόβατον άπολωλός κι' ό Ζαχαίος, που ή επιθυμία του να άποκτήση κέρδος πα- ράνομον, τόν άπεμάκρυνε ά- πό τήν ποιμνη των τιμίων και εδσινειδήτων ανθρωπων και τόν παρέσυρε εις τόν κρημόν τής ανποληγίας και τής άπωλείας. Η επι- θυμία όμως του καλοϋ ποι- μένος να αναζητήση και να σώση τó «άπολωλός» είναι δυνατή. Τόν ανασύρει άπό τήν ήλλην του βυθου. Τόν ά- ποσπά άπό τόν θάλαμον του θανατοποινίτου τόν σηκώνει άπό τήν κλίνη τήν του έτοι- μοθανάτου.

Δέν έχει σημασίαν πόσο ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις τήν 4ην Σελ.

Ο ΚΕΡΚΕΖΟΣ

ΤΟ ΠΟΛΥΘΡΥΛΗΤΟΝ 150)0

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ

Του 'Αρχιμανδρίτου κ. κ. Γαβριήλ Καθηγουμένου τής Ι.Μ. 'Αγ. Διονυσίου

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΚΑΝΑΡΗΣ

«Όλη ή Βουλή τών προεστών [στό μόλο συναγμένη εϊπε πός δέω στή στεριά τούς [Τούρκους θά προσμένει. Τότε έβγαλα τό φέσι και νά μιλήσω θάρρεφα προ- [βάλλοντας στή μέση «Τίποτα άρχοντοι, δέ φελαί, [μονάχα τό καράβι». Σά μ' άκουσε ένα άπ' τά τρα- [νά καλλάκια μας, άνάβει και τό φαριμάκι χύνει «Ποίος είναι άφτός, και πός [τόν λέν, πού συμβούλες μάς [δίνεις;»

Νά τά Ψαρά πός χάθηκαν. [Κι' εγώ φωτιά στό χέρι πήρα, και πέρα τράβηξα κα- [τά τής Χιδός τά μέρη, κι' εϊπα άπό κεϊ—δέ βάστα [ξα—μέ χείλια πικραμένα. «Νά! πός με λέν έμένα» Α. ΠΑΛΛΗΣ

ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟ ΣΙΤΑΡΙ ΤΖΕΝΕΡΟΖΟ

Του κ. Μιλτ. Παπαπέτρου Γεωπόνου

«Επειδή τελευταίως έδη μιουργήθη πολός θόρυβος περίξ του 'Ιταλικού σιτοσπόρου ποικιλίας ΤΖΕΝΕΡΟΖΟ και πολλοί γεωργοί άναζητούν ή προβαίνουν εις τήν αγοράν τολούτου σιτοσπόρου προς σποράν, πληρώνοντες ύψηλάς τιμιάς, σάς ληροφροϋίμε διι «Πρόκειται περί τεχνητού θορύβου δημοιργηθέντος πορά τών έμπορευομένων τόν σιτόσπορον τής έν λόγω ποικιλίας. Παρέστημεν μάρτυρες κατά τόν θερισμοαλωνισμόν σίτου τζενορόζο κατά τό θέρος του 1962 εις τήν άγροτικήν περιοχήν τών Κοινοτήτων Σιανού και Μοραθούσης και δέν παραλείπομεν νά δηλοήσωμεν διι εις μερικός περιπτώσεις ή σιροματική παραγωγή ήτο ύψηλή άνευρομένη εις 400 χιλιόγραμμα. Έκ καθήκοντος έμεριμνήσαμε και άπεστείλαμε δείγματα σιτοσπόρου τής έν λόγω ποικιλίας εις τό 'Ινστιτούτον Σιτηρών Θεσσαλονίκης ίνα έν καιρώ έχωμεν στοιχεία διι νά ένημερώσωμεν τούς παραγωγούς περί τών τυχόν πλεονεκτημάτων τής νέας αύτής ποικιλίας σίτου. «Ηδη έχομεν εις χείρας μας θετικά στοιχεία παρά τού ένωτέρω ίδρύματος τά όποιά πρέπει νά λάβουν σοβαρώς ύπ' όψιν οι γεωργοί διι νά μη παρασύρονται άπό τούς καιροσκόπους. Δυστυχώς οι παραγωγοί μας καιτοι σήμεραν περισσότερον ίπό κάθε άλλην ποράν έχουν κοντά των τούς Γεωπόνους Γ. Έφαρμογών οι όποιοι προθύμως παρέχουν πᾶσαν χρήσιμον πληροφοριάν άπορθεύσαν έκ των πορισμάτων τής 'Ελληνικής Έρεύνης, συνηθίζουν νά παρασύρονται εύκόλως άπό πληροφορίας παρεχομένας ύπό άνευθύνων προσώπων, τά όποιά καιτό προσπορισθούν εύ-ολα κέρδη και εύρίσκουν ως καταλήλλους πελάτας τούς γεωργούς. Τονίζομεν διι μίαν άκόμη ποράν, ότι οι γεωργοί μας δέν πρέπει νά άνοίγουν τό αυτιά των παρά μόνον εις τήν έπίσημον έργασίαν των. Τοϋτο δέ επιβάλλεται σήμερον περισσότερον άπό κάθε άλλην ποράν μετά τό γεγονός τής συνιδέσεως τής χώρας μας με τήν Εύρωπαϊκή κοινήν αγοράν. Οι 'Ελληνες έρευνητάι γεωπόνοι έδημιοργήσαν τάς πλέον καταλήλους διι τάς ελληνικάς συνθήκας ποικιλίας σίτου διι

των όποιων έπετεύχθη ή σιτο-τάρεια τής 'Ελλάδος ώστε σήμεραν νά προορροματίζεται έπισήμως ή μείωσις τής σιτοκαλλιέργειας, και συνεπώς δέν συνιτρέχει οϋδεμίαν περί πτωσις νά κατευθύνωνται (ι παραγωγοί προς τό άγνωστον και προς καλλιεργητικάς περιεταιείας.

Είς όλας τούς συγκριτικάς καλλιεργείας τής ποικιλίας ΤΖΕΝΕΡΟΖΟ και τής διασταυρώσεως Γ—38290 αϊτινες έγιναν, ή πρώτη έδωσε μικροτέρας άποδόσεις ύπό τούς αυτός συνθήκας καλλιεργείας όπως φαίνεται άπό τά παρακάτω. Νούμερο ΤΖΕΝΕΡΟΖΟ 38290 Κιλά κατά στρέμμα. Α) Νούμερο 38290: 1) άγρόκτημα 'Ινστιτούτου Θεο-νίκης 164 2) άγρόκτημα Πανεπιστημίου Θεσλονίκης 174, 3) Βέροια (Νέα Ζωή) 272, 4) Γιαννιτσά 420, 5) Λάρισα (ή ήμη 'Ινστιτούτου) 344, 6) Λάρισα (κτήμα Γεωργ. Σγολής).

Β) ΤΖΕΝΕΡΟΖΟ: 1) άγρόκτημα 'Ινστιτούτου Θεο-νίκης 90, 2) άγρόκτημα Πανεπιστημίου Θεσλονίκης 147, 3) Βέροια (Νέα Ζωή) 212, 4) Γιαννιτσά 403, 5) Λάρισα (κτήμα 'Ινστιτούτου) 250, 6) Λάρισα (κτήμα Γεωρ. Σγολή) 225.

«Ας μελετήσουν οι παραγωγοί μας τούς αριθμούς αυτούς και άς χαρξέουν τόν δρόμον του συμφέροντός των. «Εκείνο όμως που έχει μεγαλύτεραν σπουδαιότητα είναι ότι τό ΤΖΕΝΕΡΟΖΟ ύποφέρει πάρα πολύ άπό τήν σκαμιάσι (κοκκινάκι), ή όποία μαζί με τήν ψιμμύχνη που έχει τό σιτάρι αυτό μορρεί νά μηδενίση τήν παραγωγήν του.

Γνωστοϋ όντος λοιπόν ότι πολλές περιοχές ύποφέρουν άπό ύγρασία τήν άνοιξη άς έχοιν ύπ' όψιν τούς οι Παραγωγοί ότι σπέρνοντας τό σιτάρι τζενορόζο μορρεί νά θερίσουν μόνο άχυρο και μάλιστα ότι καλής ποιότητας.

Δι' άπαντας τούς άνωτέρω λόγους δέν συνιστάμεν τήν σποράν τής ΤΖΕΝΕΡΟΖΟ τουλάχιστον έπί του παρόντος, και οι παραγωγοί άς μη παρασύρονται άπό έντιμώσις που έδημιουργήθησαν λόγω τής εξαιρετικής άνοίξεως του 1962 εις όρισμένας περιοχάς τής Χαλκιδικής ιδίως όρεινάς, κατά τήν όποιαν και πάλιν ή διασταύρωσις Γ—38290 έδωσε άνωτέρας άποδόσεις τής ΤΖΕΝΕΡΟΖΟ.

«Ο διάσημος Γάλλος λογογράφος Βίκτωρ Ουγκό περιδιαβάων μίαν ήμέραν εις ένα Παρισινόν βουλεβάρτον ειδεν επί μιάς άρχαϊκής μαρμαρίνης στήλης, συληθείσης προφανώς έξ 'Ελλάδος, χαραγμένην με κεφαλαία 'Ελληνικά γράμματα, τήν λέξιν άνάγκη και έξ αυτής λαβών άφορμήν και φιλοσοφίας επί τής έννοιας τής, έγραψε τό πολύκροτον έργο του «Η παναγία τών Παρισίων» Κάτι παρόμοιον έπαθα και εγώ με τό 150)0 και γράφω τό παρόν άρθριδιον.

«Ημην πρό μηνός εις 'Αθήνας και βλέπω μίαν ήμέραν έκατον τάδας φοιτητών έμπροσθεν του Πανεπιστημίου, θορυβούντων και χειρονομούντων προς τούτους και πλακάτ και πανώ, με τό 150)0. 'Υπέθεσα ότι ήσαν έπιλαχόντες τών εξετάσεων και έξήτουν καθ' ύπερβασιον εισαγωγήν εις τάς Σχολάς 150)0.

Τήν επομένην διερχόμενος και πάλιν εκείθεν βλέπω και κατέφθανον έξ όλων τών σημείων τής πόλεως τά Γυμνάσια και αί Σχολαί Μέσης 'Εκπαίδευσως άμφοτέρων τών φύλων με τά ίδια συνθήματα τονίζοντες και διι φωνών ούθμικώς τό 150)0. Και τότε έκ τών έφημερίδων και συζητήσεων έμαθον ότι οι φερέλιδες του Πανεπιστημίου, ως και οι νεοσσοί τών Γυμνασίων έξήτουν τό 150)0 του κρατικού προϋπολογισμού, διι τήν Παιδείαν, έν όλίγοις, νά γίνουν αυτοί, οι μηδέν συνεισφέροντες εισείη, εις τήν Πατρίδα, τήν Πολιτείαν και τήν Κοινωνίαν οι ούθμισται τής οικονομικής ζωής τής χώρας.

Τήν επομένην, Παραμονήν τών Χριστουγέννων, ευρέθην, λόγω εργασίας, εις τήν Λάρισα και βλέπω λεωφορεία τής 'Υπαιθρου νά μεταφέρουν Γυμνασιόπαιδας ύπό άργαίαν βροχήν, ίνα περιελάσουν εις τήν λαοποριθή πόλιν με τά συνθήματα του 150)0.

Μένο εισείη κατάλληλος με τό θλιβερόν κατάνημα τής σπουδαύσης νεολαίας. Με αυτόν τόν τρόπον θά σπουδάσουν; πού άκούσθηκε, χθεσινά μερικά, νά άπερρούν άπό τά μαθήματά τους και νά θέλουν νά έμβληθουν επί του Κράτους; άλλ' έτι περισσότερον έντύπωσιν μου κάμνει ή άδιαφορία και άβελονρία τών γονέων και κηδευνητων. Δέν τούς κάμει αίσθησιν ή έκτροπή αυτή τών παιδιών των, διι τά όποια ύφίστανται τόσας στερησεις, διι νά τά σπουδάσουν και δέν σκέπτονται, ότι έκτός του διι χάνουν τόν καιρόν με τάς άπεργείας οι νέοι και οι νεαί των, άλλ' ότι και αύριον έπιστρέφοντες εις τά σπίτια των, θά θελήσουν και εκεί, νά γίνουν οι ούθμισται του οικογενειακού εισοδήματος και θά άπαιτούν δυομημιάς άλλο 150)0.

Είμαι άνάγκη, νά έπύμβουν και νά συγκρατήσουν τήν φωνήν τής ακαδημαϊκής νεολαίας, νά τραβήξουν δέ και τά άνύια, κατά τό δη λεγόμενον τών Ίμνιων σπουδών, διι τήν πρόορον άνάπτυξιν των, ή μάλλον άγνωσίαν των καθότι τό πλείστον έξ αυτών, ιδίως τών κατοτέρων τάξεων δέν γνωρίζουν τι επί 150)0 και έπιχείρουν χαράν μεγάλην μάλιστα, διότι με τάς άπεργείας γλυτώνουν άπό τά μαθήματα. Η περίπτωσης τών μικρών αυτών μου ένθυμίζει μύθον τινά του Αίσώπου, παρομοιάζοντα τούς μικρούς φωνακούς με τούς σάλακας (τυφλοκούταβα), οι όποιοι

καιτοι δέν βλέπουν διόλου οϋτε και αισθάνονται τι συμβαίνει περι αυτούς, ύλακτοϋν έξ ένστικτου. Η παιδαγωγική όμως, τήσιν ή οικογενειακή, όσον και ή σχολική δέν έχει σκοπόν νά διαγείρη τά κατώτερα ένστικτα του άνθρώπου, αλλά νά καλλιεργήση τόν χαρακτήρα, ν' αναπτύξη τήν αιδώ και τόν σεβασμόν και νά έξυψώση τήν νεολαίαν εις άνωτέραν σφαιραν, τήν σφαιραν τών ιδανικών.

Φωνάζουν οι νεαροί μας, ότι θέλουν τό 150)0 του Προϋπολογισμού, διι νά γίνουν σχολεία, αίθουσες εύρύχωρες, όργανα έπισημονικά κλπ. Πολύ καλά και άγια, αλλά δέν έχουν γονείς νά τά εϊπούν; και οι γονείς των εις τε οι ίδιοι συλλογικώς εις τε τών Βουλευτών των νά τά διεκδικήσουν και άπαιτήσουν; Είναι άνάγκη νά άφήσουν τά θρανία των και τόν πολύτιμον χρόνον τής μαθήσεώς των και νά κατέλθουν εις τό πεζοδρόμιον; 'Επειδή δέ είναι νέοι διανοούμενοι, ιδίως οι φοιτητάι θά γνωρίζουν, ότι ή όρθή κρίσις έξάγειαι έκ τής συγκρίσεως. 'Ας έρωτήσωμεν τούς πρό αυτών φοιτητάς, τούς επιστήμονας τής σήμερον, ή τήν τό Πανεπιστημίου προπολεμικώς άπό κτιριακής άποψεως, μόνον τό παλιόν ίδιαιδιέ και τίποτε πλέον, ένώ σήμεραν είναι όλόκληρος Πανεπιστημιούπολις με περίλαμπρα μέγαρα δι' έκάστην Σχολήν. 'Ερχονται έδώ εις τό 'Όρος δεκάδες και έκατοντάδες ίδιόν μας και ξένων Καθηγώνων και εκφράζονται μετά θουμασιού διι τό κτιριακόν συγκρότημα του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ή άς έρωτήσουν τούς γονείς των που έδιδάσκοντο τά γράμματα και θά μάθουν τι τά πλείστα σχολικά κτίρια ήσαν ύπόγειαι τρώγλαι, σχήματος άχυρών ή άποθή-ης και εις τά χωρία τής 'Υπαιθρου, οι νάρθηκες τών 'Εκκλησιών και ότι τό καλύτερον Γυμνασιον κτίριον τής Βορείου 'Ελλάδος ήτο τό σωζόμενον εισείη παρά τήν Καμάραν έν Θεσλονίκη, ακατάλληλον σήμεραν και διι στέγασιν δημοτικού σχολείου.

Δέν ύπόρχει σήμεραν έλλειψις σχολείων, αίθουσών κ.λπ., είναι έπάρκεια αίθουσών και άμφιθέτρων, και άλλο λείπει άπό τήν νεολαίαν μας, τής λείπουν τά ιδανικά, τό μένος τής 'Εθνικής ψυχής, τό «αιέν άριστέειν». Αϊ τρώγλαι τών παλαιών σχολείων και οι νάρθηκες τών εκκλησιών δέν ήμπίδισαν τούς πατέρας μας νά σχηματίσουν και πυκνώσουν τάς φάληγγας τών Μακεδονομάχων και νά προστοιμάσουν τό έδαφος τής 'Ελευθερίας, εις αύτά τά ταπεινά κτίρια έγαυροχρήθη και ήνδρόθη εις τήν μεγάλην ιδέα ή ήρωική γενεά του 12 και 13. 'Εως προχθές άκόμη οι περισσότεροι Νομοί του Κράτους είχον έν μόνον Γυμνάσιον, ένώ σήμεραν αριθμούνται έν αύτοίς εις δεκάδας τά δημόσια και ιδιωτικά τσαϊτά.

«Εξαιρέτως δέ εις τά μεταπολεμικά έτη όλα αι Κυβερνήσεις και ίδια ή σημερινή έστόλισαν τήν Πατρίδα μας άπ' άκρον εις άκρον με περίλαμπρα σχολικά κτίρια.

Είμαι άνάγκη νά συνέλθη ή σπουδάζουσα νεολαία μας και νά έπιδοθί όλονψυχώς εις τά μαθήματα της. Το Κράτος τήν περιβάλλει με πατριωτικήν σιοργήν. 'Όπως μέχρι σήμεραν έχαμε τόσα θαυμαστά πράγματα διι τήν

Από 17 Δεκεμβρίου 1962 λειτουργεί

Η ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΙΙ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30 Τηλ. άσθενών 79.221 — Τηλ. Ιατρών 73.114 ΤΜΗΜΑΤΑ Παθολογικόν—Καρδιολογικόν—Χειρουργικόν Γυναικολογικόν—'Ορθοπεδικόν—'Ουρολογικόν 'Οφθαλμολογικόν—'Ωτορινολαρυγγολογικόν ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ 'Ακτινολογικόν—Μικροβιολογικόν Δωμάτια πολυτελείας Α, Β,α, Β,β, Γ θέσεις Δεκτοί πρόσ νοσηλείαν 'Ανασφάλστοι και ήσφαλισμένοι

Πώς νά δώσης σπουδαιάν σημασίαν εις ένα τέτοιο «άντριπ», ως τόν άπεκάλουν αι γυναίκες; 'Εγέλα λοιπόν ό κόσμος μαζί του' όταν δέ ήρχισεν ή έπανόστασις και ήκούσθη ότι ό 'Ανδρουλιός παρεσκευάζετο νά λάβη μέρος εις τόν πόλεμον, άνεκάγχασαν και τά νήπια. Πάει στό διάλο ή Τουρκία! Τινές έξέφραζαν τόν φόβον ότι δέν ήξευρε νά κάμη χρήση του τουφεκιού και άλλοι ότι θά τό έγέμιζε με χρι στομίου' κάποιος δέ έβεβαιωνε ότι ό 'Ανδρουλιός έξελάμβανε τόν πόλεμον ως χειροπέδα, διό και είχε κόψει νά μαλλιά του σύρριζα διι νά μη τόν πιάνουν άπ' αυτά οι Τούρκοι.

«Ός ειδαμεν, και αυτός ό καπετάνιος ό Σαϊτονικολής δέν είχε καλύτεραν περι ά του ιδέαν. 'Αλλ' ό 'Ανδρουλιός δέν έμνησικάκησε μετά τινας ώρας μάλιστα έφαίνεται ως νά είχε λησμονήσει τήν πικράν του όπληρχηνοϋ φράσιον. Και εις τήν πρώτην άφιμασίαν έλαβε μέρος με τήν λαζαρίαν του. Τί γέλια έγιναν ν' έκείνην τήν παλιολαζαρίαν, τής όποιας τό σπασμένο κοντάκι ήτο δεμένο με σπάγγους και ή όποία είχε μάκρος τριών πήχεων!

—Μωρ' αυτό, 'Ανδρουλιό, είναι του Διγενή του 2 βραν τάπηχου τό τουφέκι! του έϊπε κάποιος. Κατά τήν διάρκειαν τής μάχης τόν έχασαν' ειχεν άναμική ή ίσως με ξενοχωριανούς ή, τό πιθανώτερον, είχε κρυφθή. Μόνον δέ κατά τήν επιστροφήν τόν επανείδαν, και τό φέσι του ήτο τρυπημένον άπό δύο σφαίρας. 'Εξάπαντος τό είχε κρεμάσει και τό επυροβόλησε με τή λαζαρίαν του. Τοϋλάχιστον έξησκαίτο εις τήν σκοποβολήν.

«'Αλλ' εις τήν επομένην μάχην ή κακολογία έβουβάθη. 'Ο 'Ανδρουλιός έμάχετο δρθως, έντελώς άπροφύλακτος. 'Ενόμισαν ότι τό εκάμνει έξ άγνοίας του κινδύνου και τό έφώνάζαν νά πιάση μιτριόζι, άλλ' ό 'Ανδρουλιός δέν ήθέλησε ν' άκούση.

—'Εμένα δέν με πιάνει μπάλλα, ειπε μετά τήν μάχην. —Δέν σε πι'νει μπάλλα; Πός τό κατέχεις; —'Εχω τίμιο ξόλο. —'Αλλ' ήσαι; —'Εχω αυτό, άπήντησε ό 'Ανδρουλιός σοβαρώς και εκάμε τόν σταυρόν του. Δέν τό κατέχετε; 'Όποιος κάνει τό σταυρό του άρμα έχει στό πλευρό του. Μετά τινα καιρόν άπεβίβαθησαν έθειλοντάι εις τήν έπαρχίαν. 'Αμέσως ύμους στρατός τουρκικός πολυάριθμος τούς κατεδίωξε μέχρι του όροπέδιου του Λαπάθου, όπου τούς περιεκύκλωσεν. 'Εθειλοντάι έφρονέυθησαν πολλοί, θά έξωλοθρεύοντο δέ όλοι άν δέν τούς έβοήθει ή όμίχλη και άν έλείπαν οι έντόπιοι επαναστάται, οϋτινες ύπεστήριξαν τήν ύποχώρησιν των και τούς ώδήγησαν νά διαφύγασιν δι' άτραπέων και χαραδρών.

Μεταξύ τών Κρητών ήτο και ό 'Ανδρουλιός, όστις πολώος έθειλοντάς έσωσεν. Εις τό ανακάτωμα δέ εκείνο κ' έντός τής όμίχλης διεκρίνεν έγγύτατα ένα φοροϋντα ύψηλόν σκοϋφον. —'Από δά, πατριώτη! του έφώναξε. Μη πάς άπ' αυτού, θά πέσης στους Τούρκους. 'Ο φορών τόν ύψηλόν σκοϋφον διηυθύνθη προς αυτόν, άλλ' όταν έπληρώσασεν, ό 'Ανδρουλιός διεκρίνεν ότι ήτο Κιρκάσιος. Δέν έπρόθεσεν όμως νά τό καλοσκεφθί και εκείνος τόν όποιον κατ' άρχάς είχε νομίσει ως έθειλοντήν, ώρμησε κατ' αυτού με τήν

λόγχην. 'Οπισθεν του 'Ανδρουλιού ήτο κρημνός στραμένος με χαλκία ή δέ άπόστασις ή μεταξύ αυτού και του Κιρκάσιου ήτο τόσο μικρά, ώστε δέν έλαβε καιρόν νά στρέψη κατά του έχθρου τήν δολιχόσκιον λαζαρίαν... Η λόγχη έπήρχετο κατά του στήθους του, άλλ' ό 'Ανδρουλιός συγχρόνως έρρίπτετο εις τόν κρημνόν με μίαν άναφώνησιν: —Θεέ Δημητρίου!

Και μετά πατάγου, παρασύρον τούς χαλκίας, κατεκυλίσθη εις τόν κρημνόν, προπορευομένης με τόν μεταλλικόν της θόρυβον τής λαζαρίνας. Εις τό κάτω μέρος έμεινεν άκίνητος. 'Ο δέ Κιρκάσιος άφοϋ επί τινας στιγμάς τόν έβλεπε κατακυλιόμενον, τώρα έξήτει μέρος διι νά κατέλθη μέχρις αυτού και τόν αιχμαλωτίση ή τόν άποτελειώση. 'Επί τέλους εύρε μονοπάτι και ήρχισε νά κατεβαίνει' αλλά μετ' όλίγον εκινήθη και ό 'Ανδρουλιός. 'Ο Θεός του Δημητρίου είχε βοήθησει τόν νέον Νέστορα, όστις μόνον άσημάντους τινάς εκδόρας και έλαφράν ζάλην είχε πάθει. 'Αλλά μόλις έσηκώθη, ήκούσθη πυροβολισμός και μία σφαίρα επέρασε πλησίον του.

«Η λαζαρίνα ήτο ένώνπιόν του και ό 'Ανδρουλιός τήν ήρπασεν, έρριψε ταχύ βλέμμα εις τήν πίστραν και κοάκ—κράκ τήν έστρεψε κατά του Κιρκάσιου... Νέος πυροβολισμός άντήχσεν εις τήν χαράδραν και ό Κιρκάσιος κατεκυλίσθη με χρι τών ποδών του 'Ανδρουλιού νεκρός... Τήν έπιούσαν εξαφνα ένέσπειρε πανικόν εις τό χωριό ή κραυγή: —Τούρκοι! Κερκέζοι!

«'Ο κόσμος έγινε άνω—κάτω' και άλλοι μόν έτρεχαν νά πάρουν τά τουφέκια και άλλοι νά προφυλάξουν τά παιδιά των, άλλοι ν' άποκρούσουν τήν εισβολήν. 'Αλλ' άντι Τούρκων και Κιρκάσιων είδαν ένα μόνον Κιρκάσιον, όστις παραδόξως έφερνε έπ' ώμου δύο τουφέκια, ένευσε δέ μακρόθεν κί-θησυχροστικώς και έφώναζεν έλληνιστί: —Μωρ' ένώ 'μαι, έγώ 'μαι! Μη φοβόσθε!

«'Ούσαθε νά φαντασθήτε τόν θαυμασμόν και έπειτα τήν ευθυμίαν τών χαρισανών όταν άνευρώριαν τόν 'Ανδρουλιόν έντός του κιρκασιανού ιματισμοϋ, ό όποιος, σημειωτικός, του ήρχετο όλίγον μακρως και ύπερ τό δέον πλατύς.

Τόν ύπεδέχθησαν με άλλαγαμόν χαράς και περικυκλώσαντες αυτόν τόν ήρώταν, ένώ συγχρόνως μετά περιεργείας έξήταζον τόν κουκάσιον ιματισμόν του, τού όποιου τό στήθος εκάλυπτον άλλεπάλληλοι σειραί φυσιγγιοθηκών. Παρακάτω συνήντησαν τόν καπετάνιον, τόν Σαϊτονικολήν, και ό 'Ανδρουλιός του προσέφερε τό όπλον του Κιρκάσιου λέγων: —Αυτό τό σσανεδάκι πρέπει νά τόχης του λόγου σου, καπετάν Νικολή.

«'Ο Σαϊτονικολής παρετήρησε με θαυμασμόν και πόθον τό όραιον και έλαφρόν ό όπλον. 'Αλλ' ένθυμηθείς ίσως τήν προσβολήν, τήν όποιαν είχε κάμει προς τόν 'Ανδρουλιόν, του έϊπε με φωνήν στενοχωρημένην. —'Οχι! όχι! 'Εού τό πήρες, έού νά τόχης. 'Ο 'Ανδρουλιός άπήντησεν ήρεμώτατα και φυσικώτατα: —'Εγώ θά πάρω άλλο, καπετάνιο. —'Από τής ήμέρας εκείνης ό 'Ανδρουλιός επωνομάσθη Κερκέζος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Φ ΠΑΙΟΝΙΔΗΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΟ Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΑΙΔΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΙΑΤΡΕΙΟΝ: 'Αγ. Σοφίας 22 ΟΙΚΙΑ: Κατακάλου 5 ΔΕΧΕΤΑΙ 11-1 & 5-8 (Ανάληψις) τηλ. 81-938 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΑΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΑΣΕΩΣ: Α.Ε.Ε.Τ.Β.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ιδιωτών δρχ. 60
Δήμων και Κοινοτ. » 150
Νομικών προσώπων » 150
Τραπεζικών Έταιριών » 500
Έξωτερικού (αεροπορικώς)
δολάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.
Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί
τό χιλιοστόμετρον δρχ. 1.50, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα
ή μη, δεν επιστρέφονται
Υπεύθυνος: ΑΝΘ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ

Έτσι τὸ ὄνομάζου. Στοιχεῖ
ὠνένο σπίτι. Μάλιστα, ὅταν εἶ
μασαν παιδιὰ τόσο φοβόμασαν,
ποῦ ἀλλάζουμε δρόμο. Ζήτησα
δύο μτροστά ἀπὸ μέρες νὰ μα
φω τὴν ἱστορία του. Πῶς κατῆ
ντησε σ'αὐτὰ τὰ χάλια, ποῦ ὅποι;
φαίνεται, σὺς δόξες του θάμοια
ζε μ' ἕνα μικρὸ παλατάκι.

Ἡ ἱστορία του μοῦ ἀνε νὰ
σκεφθῶ πολλά καὶ τὸ σπουδαί
τερο σκέφθηκα νὰ τὴν καταχω
ρήσω ἀτόμια, ὅπως μοῦ τὴν διη
γήσαν ὁ μπάριμα-Κώστας,
παλιὸς γείτονας αὐτῆς τῆς γει
τοῦ εἶς.

Σ' αὐτὸ τὸ σπίτι, μοῦ εἶπε, ζοῦ
σε μὴ πολὺ πλούσια οἰκογένεια.
Ὁ πατέρας μεγάλος ἔμπορος. Τὸ
σπίτι τους τότε ἦν ἂν ὅπως εἶπες
καὶ σὺ, ὠστὸ παλατάκι. Τὰ παι
διὰ τοῦ ἐμπόρου εἶχαν δέξαι τὶς
ἀνάσεις. Συχνὰ ὁ οἰκοδεσπότης
καλοῦσε γνωστούς καὶ φίλους
γιὰ νὰ περῶσαν εὐχάριστα τὶς
μεγάλες χειμωνιάτικες νύχτες.

Ὅτι καὶ μὴ βραδύα κίλεσε
πολλοῦ. Ἦταν μὰ εἰσχυρὴ
χειμωνιάτικη νύχτα. Στὴ μέγα
λη ἄμωσ τραπέζια ὑπῆρχε ζε
στασία. Ἡ θεομάρτα ἦν κα
τακόκκινη. Ἡ νοικοκυρὰ σὲ κί
νησ.

Ξαφνικὰ ἀνοίγει ἡ διπλανὴ
πόρτα τῆς τραπέζιας καὶ προ
βάλει μὴ σκελετωμένη γερο
ντικὴ μορφή.

-Γιῶργο, παιδί μου, κρυώνω
πολὺ. Στείλε λίγα καρβουνάκια
γιατὶ θὰ παγώσω ἄποψε. Καὶ
λίγο φαγητὸ σὲ παρακαλῶ γιατί
πεινῶ. Ὅ, τι περῶσε ἀπὸ σὰς.

Οἱ καλεμένοι ἔμειναν κατὰ
πληκτοί. Μὰ σιωπὴ ἐπικρατεῖ
γιὰ λίγο, γὰ νὰ ξεσπάσει ἄμεσως
τὸ ἥφαίσιμα.

-Φίγες παλιόγρη ἀπὸ μπρο
στά μας; Ἦρθες γὰ νὰ χαλά
σες τὴ διασκέδασή μας.

Ὁ οἰκοδεσπότης τρέμει σύγκο
ρησὸς ἀπ' τὸ κακό του. Κλείνει
κατάμυτρα τὴν πόρτα καὶ ἡ
κυνηγμένη μάνα ἀνεβῆκε ἄρω
μένη καὶ πεινασμένη στὸ παγερὸ
πατάρι, ὅπου ἦς τὸ χάριος ὁ
προκομμένος γνιὸς τῆς.

Ἐστὲρα ἀπὸ λίγες μέρες χτύ
πησε πένθημα ἡ καμπάνα τῆς
ἐνορίας. Ρώτησα, εἶπε ὁ μπάρι
μα-Κώστας, ποῖος πέθανε καὶ
μοῦ ἀπήντησαν ἡ γυναῖκα. Τὴν
εἶχαν βρῆ τὸ πρωτὸ ἐκεῖ στὸ πα
τάρι νεκρὴ ἀπὸ τὴν ... πείνα
καὶ τὸ κρύο.

Κ' ὅστερα τὸ ἔγινε, μπάριμα
-Κώστας; ρώτησα ἀνυπόμονα.

Ἐστὲρα ἀπὸ χρόνια, μοῦ εἶπε,
ὁ πλούσιος ἐκεῖνος πέθανε στοὺς
δρόμους πάμπαντος. Ἡ οἰκογέ
νειά του σκόρπισε καὶ τὸ σπίτι
του ἠρημώθηκε. Εἶναι αὐτὸ ποῦ
βλέπεις σήμερα.

Ἄπὸ τότε καὶ γώ, ὅσες φορὲς
βλέπω τὸ στοιχειωμένο σπίτι,
θυμάμαι τὴ δραματικὴ ἐκείνη
νύχτα μὲ τὴν ἀχάριστη συμπερι
φορὰ τοῦ παιδιοῦ. Εἶναι ἡ συμ
περιφορὰ πολλῶν ποῦ ἔρχονται ἐ
κείνο ποῦ λέει ὁ λαὸς.

«Οἱ εὐχὲς τῶν γονέων θὰ στη
ρίζουν τὰ σπῖτα σας!»...

Ι. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΟΙ ΕΝΟΡΧΟΙ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΚΕΙΟΝ

Τακτικοὶ Α. 12ημέρου μη
νὸς Φεβρουαρίου 1963.

Ἄλεξανδρος Ν. Λιάλιος,
Ἄνδρέας Κ. Γούναρης, Χρῆ
στος Κ. Σχοινᾶς, Παναγιώ
της Γ. Συμβουλίδης, Γεώ
ργιος Κ. Μπάκης, Δημήτριος
Ἄ. Μπούμπουρας, Γεώργιος
Ἄ. Σχοινᾶς, Μιχαὴλ Ν Ζα
μπούνη, Κων/νῖνος Γ. Σα
μαρᾶ, Βασίλειος Θ. Θεοδο
οῦδης, Κων/νῖνος Ἄ. Μοδι
κός, Ἀπόστολος Βαβότης,
Βασίλειος Θ. Ἀργυρόπουλος,
Στυλιανὸς Δ. Πιπέγκος, Ἀ
πόστολος Μ. Ρόκος, Ἀλέ
ξανδρος Γ. Ἀβραμίτης, Κλέ
αρχος Ἰ. Αἰκατερινιάδης,
Χρῆστος Ἄ. Φοιτῆς, Γεώ
ργιος Δ. Τσίγκας, Σπυριδῶν
Ἰ. Σπυριδῶν.

Ἀναπληρωματικοὶ Α. 12η
μέρου μηνὸς Φεβρουαρίου
1963

Παναγιώτης Ἡ. Κανάρης,
Ἰωάν. Δ. Κοντογιαννόπου
λος, Παναγιώτης Θ. Γαμου
σιτῆς, Γεώργιος Δ. Θάνος,
Χρῆστος Ν. Καζάνης, Νικό
λαος Μ. Παπαμάξιμος, Ζα
χαρίας Ν. Μπουλάκης, Περ
ικλῆς Ἄ. Δημόπουλος, Δημή
τριος Γ. Δέας, Γεώργιος Ν
Β. Ὑλγας.

Τακτικοὶ Β. 12ημέρου μη
νὸς Φεβρουαρίου 1963.

Δημήτριος Κ. Γιαρῶν, Βα
σίλειος Κ. Καφτατζής, Ἀ
χιλλεὺς Μ. Χρυσάφης, Ἐλευ
θέριος Δ. Καλδέλης, Κων
νῖνος Χ. Γεροχρῆστος, Χρῆ
στος Δ. Γαβριλῆς, Ἀντώνι
ος Α. Χαλάτης, Μάσκος Κ
Χλίλιας, Ἀντώνιος Κ. Τσιά
τσιπας, Ἀξιώτης Ἀξιώτης,
Ἀντώνιος Χ. Γκολός, Θε
όδωρος Ἰ. Θεοδορίδης, Νι
κόλαος Ἄ. Γαλαρινιώτης,
Παντελῆς Ἀγγελίδης, Ζήσης
Γ. Φωτιάδης, Χρῆστος Ν.
Τσακῆς, Νικόλαος Μ. Χλιά
πας, Ἰωάννης Δ. Μπουρ
μπουτσιώτης, Γεώργιος Ἰ.
Μυλωνᾶ, Γεώργιος Χ. Ζέ
νος.

Ἀναπληρωματικοὶ Β. 12η
μέρου μηνὸς Φεβρουαρίου
1963.

Γεώργιος Ἰ. Τσίγκας,
Στυλιανὸς Κοσμαδάκης, Ἰω
άννης Ν. Τάσιος, Εὐστάθι
ος Ν. Παπαδάτος, Νικόλαος
Γ. Κοκκίνης, Εὐθύμιος Σ.

Παπαζοῦ η, Ἄνδρέας Χ
Μπόμπας, Παναγιώτης Με
λετόπουλος, Δούκας Χ. Δού
κας, Πέτρος Μ. Παπαδόπου
λος.

ΔΙΑ ΤΟ ΜΙΚΤ. ΟΡΚΩΤΟΝ

Τακτικοὶ Α. 12ημέρου
μηνὸς Φεβρουαρίου 1963.
Ἄνδρέας Κ. Γούναρης,
Κλέαρχος Ἰ. Αἰκατερινιάδης,
Ἰωάννης Γ. Βασιλικός, Γεώ
ργιος Δ. Θάνος, Στυλιανὸ.
Κοσμαδάκης, Ἰωάννης Δ
Κοντογιαννόπουλος, Θεοδοῖος
Γ. Κυρκουδής, Ἰωάννης Β
Γιαννίδης, Θεόδωρος Ἰ. Θεο
δορίδης, Χρ. Ν. Κοζάνης
Ἀναπληρωματικοὶ Α. 12η
μέρου μηνὸς Φεβρουαρίου
1963.

Δημήτριος Ἄ. Μπούμπου
ρας, Κων/νῖνος Ἄ. Μοδικός,
Γεώργιος Ν. Μπουλάκης, Ἄν
δρέας Χ. Μπόμπας Νικόλα
ος Γ. Κοκκίνης.

Τακτικοὶ Β. 12ημέρου
μηνὸς Φεβρουαρίου 1963.

Παντελῆς Ἀγγελίδης, Ἀ
πόστολος Ἄ. Ἀμπαράς, Ζή
σης Ν. Βεροιώτης, Νικό
λαος Ἄ. Γαλαρινιώτης, Πα
ναγιώτης Γ. Γεωργιάδης, Θω
μάς Γ. Δαμαλάς, Γεώργιος
Σ. Ἐμμανουήλ, Ἰωάννη Κα
ψόπουλος, Ἀστέριος Ν. Λιά
λιος, Κων/νῖνος Γ. Μπάκης
Ἀναπληρωματικοὶ Β. 12η
μέρου μηνὸς Φεβρουαρίου
1963.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιούμεν δι τὴν
7ην, 8ην καὶ 9ην Φεβρουα
ρίου ἔ.ε. καὶ εἰς τὸ κατάστημα
Καλλυντικῶν καὶ Νεωτερι
σμῶν ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΠΟΥ
ΜΠΟΥΡΑ, θὰ ἀφιχθῆ αἰ
σθητικὸς ἔξ Ἀθηνῶν τοῦ
Ἐπιστημονικοῦ Ἰνστιτούτου
Αἰσθητικῆς BRETTE, ἕνα
προσφέρη τὰς συμβουλὰς τῆς
ἐν τ ε λ ὠ σ δ ω ρ ε ἄ ν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΑΒΕΛΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ-ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Ἐργατίας 87-Τηλ. 11473
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΡΙΣΗΣ

ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι προκειμένου
νὰ ἐκτελέσουν τὰς ἠλεκτρικὰς τῶν
ἐγκαταστάσεις εἰς Πολύγυρον, Πα
λαιοχώριον, Νεοχώριον καὶ Στρατο
νίκη, δύνανται, διὰ τὴν ταχεῖαν
ἐξυπηρέτησίν των, ν' ἀπευθύνωνται
εἰς τὰ κατὰ τόπους ὑποκαταστή
ματά του.

Διαθέτει: ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑΣ, ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ, ΗΛΕ
ΚΤΡΙΚΑΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ, ΠΟΛΥΦΩΤΑ, ΠΟΡΤΑΤΙΦ, ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ
ΣΙΔΕΡΑ, ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΙΑ καὶ πάσης φύσε
ως ἠλεκτρικὰ εἶδη

ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΡΙΣΤΗ
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Η ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΑΠΑΝΤΑ

Πρὸς
τὴν Διεύθυνσιν
τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Θέμα: «Ἡ σύνδεσις τοῦ
Πολυγύρου μὲ τὸ ἐθνικὸν
δίκτυον ἠλεκτροφωτισμοῦ»

Εἰς τὸ φύλλον ὕμῶν τῆς
6-1-63 διατυπώνεται
παράπονα διὰ τὴν μὴ εἰ
σέτι σύνδεσιν, τῆς πόλεως
Πολυγύρου μὲ τὸ ἐθνικὸν
δίκτυον ἠλεκτροφωτισμοῦ.

Ἐπισημασθέντα ὑπὸ τῆς
Δ.Ε.Η., ὅτι
δυσὶν τῆς ὁποίας ἐτέθη τὸ
δημοσίευμα, μὰς παρεσχέ
θη ἡ πληροφορία ὅτι ὁ Πο
λύγυρος θὰ συνδεθῆ προ
σεχῶς μὲ τὸ ἐθνικὸν δί
κτυον καὶ ὅτι εἰς τὸ μετα
ξὺ λαμβάνονται μέτρα ἐ
νισχύσεως τῶν τοπικῶν
ἑγκαταστάσεων παραγω
γῆς καὶ διανομῆς ἠλεκτρι
σμοῦ.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Πρὸς
τὴν Δ/νσιν
τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκῆς»
Πολύγυρον

Θέμα: «Τὸ πορθμεῖον Καρ
σάνδρας».

Εἰς τὸ φύλλον ὕμῶν τῆς
16-12-62 δημοσιεύεται
ἔγγραφον τῶν κοινοτήτων
Καρσάνδρας ἐν σχέσει μὲ
τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς συν
δέσεως τοῦ διαύλου διὰ
μονιμοῦ γεφύρας ἐξυπηρ
εῦσης καὶ τὴν διέλευσιν
τῶν πετρελαιοκινήτων καὶ
τὴν διέλευσιν τῶν χερσαί
ων συγκοινωνιακῶν μέσων.

Ἐπισημασθέντα ὑπὸ τῆς
Δ.Ε.Η., ὅτι
δυσὶν τῆς ὁποίας ἐτέθη τὸ
δημοσίευμα, μὰς παρεσχέ
θη ἡ πληροφορία ὅτι ἡ ἀ
ποκατάστασις τῆς συγκοι
νωνίας εἰς τὴν χερσόνη
σον τῆς Καρσάνδρας τε
λεῖ ὑπὸ μελέτην. Συγκεκρι
μένως δὲ ἡ Διεύθυνσις Με
λετῶν τοῦ Ὑπουργείου
ἔρευνᾷ τὸ θέμα τῆς κατα
σκευῆς τῆς ἀπαιτουμένης
γεφύρας καὶ τῆς ἐκβαθύν
σεως τοῦ στομίου τοῦ Ἰσθ
μοῦ.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΛΛΑΓΗ ΕΠΩΝΥΜΟΥ

Ἀνακοινούμεν δι ὑπὸ τοῦ
Παναγιώτου Παναγιώτου
τοῦ Διονυσίου κατοικοῦ Στρα
τονίχης ἐπαγγέλματος ἐργά
του ἐγγεγραμμένου εἰς τὰ μη
τρώα ἄρρεων τῆς Κοινότη
τος Στρατονίχης ὑπὸ ἔτος
γεννήσεως 1911 ὑπεβλήθη
σαν δικαιολογητικὰ ἀλλαγῆς
τοῦ ἐπωνύμου του εἰς «Πα
νουλῆς».

Κολεῖται πᾶς ἐνδιαφερό
μενος ὅπως ὑποβάλλῃ ἡμῖν
τὰς τυχόν ἀντιρροήσεις του
ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ
τῆς δημοσιεύσεως τῆς πα
ροῦσης.

Ἐν Πολυγύρῳ τῆ 5-1-63
Ἐντολῆ Νομάρχου
Ὁ Δ/ντῆς καὶ α.α.
Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΩΝ/ΝΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Ἐπιμελητῆς Δημοτικοῦ
Νοσοκομείου
πλατεῖα Ἀριστοτέλους 7

Μ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΠΝΟΣΠΟΡΕΙΩΝ

Θεμέλιο τῆς καλλιέργειας
τοῦ καπνοῦ εἶναι ἡ ἐπιτυχὰ
τῶν καπνοσπορειῶν. Ἡ παρα
γωγὴ ἀφθόνων καὶ ὑγιᾶν φυ
τῶν ἀποτελεῖ τὴν βάσιν μιᾶς
ἐπιτυχημένης καπνοκαλλιερ
γίας.

Ὁ παραγωγὸς πρέπει νὰ
ἐτοιμάζῃ μόνος του τὰ φυν
τάνια του γιὰ νὰ ἔχη:
α) οἰκονομία ὀπὸ χρήματα
β) φυτάνια στὴν διαθέσι
του, ὅποτε τὰ χρειασθῆ
γ) φυτάνια γερὰ καὶ ὀχι
σάπια.
δ) τὴν ποικιλία ποῦ ἐπιθυ
μεῖ νὰ καλλιεργήσῃ.

Ἀπὸ ἐτοιμασίαν σπο
ρειοτόπου.

1) Ἐκλογὴ σπορειο
τόπου: Διαλέγομε ἕν κομ
μάτι γῆς σὲ μέρος ποῦ τὴν
περασμένη χρονιά δὲν βάλα
με καπνοσπορεῖα-δπου μπο
ρεῖ νὰ γίνῃ-μὲ χῶμα ἄμ
μοαργιλωδες στραγγερὸ, προ
φυλαγμένον ἀπὸ τοὺς δυνα
τοὺς καὶ κρούους ἀνέμους,
προσηλιακὸ, μὲ νερὸ στὴ
διάθεσί μας, μὲ μικρὴ κλίσι
γιὰ νὰ φεύγουν τὰ νερά τῆς
βροχῆς, κονιά στὸ σπῖτι, κα
τὰ προτίμησι γιὰ νὰ τὸ πα
ρακολουθοῦμε εὐκόλα.

2) Ὁργῶματα-λίπ
ασματα: Ἐνα ὄργανο βαθὺ
ἢ λιγότερο καὶ καθαρίσμα
ἀπὸ τὰ ἄγρια χόρτα κατὰ τὸ
καλοκαίρι. Ὁ ἥλιος κί' ὁ ἀέ
ρας ψήνουν καὶ γονιμοποιοῦν
τὸ χῶμα κατὰ τὴν διάρκειαν
τοῦ καλοκαιριοῦ. Ἀκολουθεῖ,
κατὰ τὶς ἀρχὰς τοῦ φθινοπώ
ρου, μετὰ τὶς πρῶτες βροχῆς
ἕνα δεύτερο ὄργανο ἢ λιγ
ότερο ἐλαφρότερο καὶ κα
θαρίσμα ἀπὸ τὰ ἀγριοχόρτα.
Πλουτίζομε τὸ χωράφι μὲ
3-4 χιλιάδες κιλά κοπριά οἰ
γοπροβάτων ἢ ἐάν δὲν τὴν ἔ
χομε, μὲ 100 κιλά κατὰ στρέμ
μα λίπασμα τοῦ τύπου 5-12
-0 δηλαδὴ 25 κιλά θεϊκὴ ἄμ
μωνία καὶ 60 κιλά ἀροῖο ὑπερ
φωσφορικὸ (20ο) Τὸ ὑπερ
φωσφορικὸ λίπασμα δίνει
πλούσιο ριζικὸ σύστημα,
πρωιμότητα, ψήνει τὰ φυτὰ
νια.

Λίγες μέρες πρὶν ἀπὸ τὴν
σπορὰ κάνομε ἕν τρίτο ὄρ
γανο καὶ καθαρίζομε ἀπὸ τὰ
ἀγριοχόρτα.

3) Σὴ χῶμα σπορεῖ
ων: Ἀμέσως μετὰ τὸ τελευ
ταῖο ὄργανο ἢ καλύτερα λι
σάρισμα, χωρίζομε τὸν σπο
ρειότοπο σὲ στενὸμακρες λω
ρίδες, πλάτους 1 (ἕνος) μέ
τρου, μήκους 10 ἢ ὅσο ἐπι
τρέπει τὸ μέρος. (Μεγαλύτε
ρο πλάτος ἐμποδίζει τὴν κα
λὴ περιποίηση τοῦ σπορειοῦ.
Τὸ μακρὸν δὲν πρέπει νὰ εἶ
ναι μεγαλύτερο τῶν 10 μ. διό
τι ἂν παρῶσθεσθῶν ἀρρῶ
στεις περιορίζονται εἰς αὐ
τὰ τὰ 10 μέτρα). Ἀνοίγμα
διαδρόμων 30-40 ἑκάτ, ὕψος
ἐπάνω ἀπὸ τὴν γῆ 15-10 ἑκ
γιὰ νὰ στραγγίζουν καὶ νὰ
μὴ πλημμυρίζουν.

Γιὰ κάθε στρέμμα καπνοῦ
ἀρκοῦν 15-20 τετρ. μέτρα
σπορειοτόπου (γιὰ τὴν Ἄργο
λῖδα γιὰ κάθε στρέμμα 5 τε
τρ. μέτρα).

4) Τελευταῖες ἐτοι
μασίαι: Τὴν παραμονὴ
τῆς σπορᾶς ἰσοπεδώνομε τὰ
σπορεῖα, τὰ καθαρίζομε ἀπὸ
τὰ ἀγριοχόρτα, τὰ ψιλοχω
μαρίζομε, ρίχνομε ἐπάνω σ'
αὐτὸ κοπρόχωμα μὲχρι ὕψους
5 ἑ.α. τοσά, δηλαδὴ 2,5 τενε
κέδες κοπρόχωμα σὲ κάθε
τετραγωνικὸ μέτρο, πατοῦμε
μὲ τὰ πόδια ἢ μὲ σανίδι,
σπέρνομε καὶ τέλος σκεπᾶ
ζομε τὸν σπόρο μὲ κοπριά
κί' ἀπὸ πάνω πατοῦμε πάλι
μὲ σανίδι. Ποτίζομε.

5) Παρασκευὴ κο
προχῶματος: Τὸ κοπρό
χωμα τὸ ἐτοιμάζομε σὲ σωρὸ
ἀπὸ τὸ φθινοπώρο, ἀνακατά
νοντας 2 μέρη χῶματος ὑπε
ράφους μὲ 2 μέρη λεπτῆς
ποταμίσιαις ἄμου καὶ 1 μέρος
κοπριάς ἐάν τὸ χῶμα εἶναι
βαρὸ καὶ 3 μέρη χῶματος καὶ
1 μέρος κοπριάς, ἐάν τὸ χῶ
μα εἶναι ἐλαφρὸ.

Ὅλα αὐτὰ κοσκινισμένα
μὲ λεπτὸ κόσκινο. Σὲ κάθε
κυβικὸ μέτρο κοπροχῶματος
ρίχνομε 1 κιλό λίπασμα ἀραι
ὸ ὑπερφωσφορικὸ τοῦ τύπου
0-20-0. Ἀνακατόνομε μὲ
τὰ φτιάτρια πολλὰς φορὰς γιὰ
νὰ γίνῃ καλὴ ἀνάμιξις.
Πρέπει ἀκόμη, προτοῦ ρί
ψομε τὸ κοπρόχωμα νὰ σκο
ρίψομε στὴν ἐπιφάνειαν τοῦ
σπορειοῦ μικτὸ λίπασμα τοῦ

τύπου 6-10-5 σὲ ἀναλογία
100 γραμμάρια γιὰ κάθε τε
τραγωνικὸ μέτρο ἢ φωσφορι
κὴ ἄμμωνία στὴν ἴδια ποσό
τητα, συμπληρωμένη μὲ ἀνά
λογο καλιοῦχο λίπασμα (λό
γος χῶριν γιὰ νὰ λιπαίνομε
200 τετρ. μέτρα καπνοσπο
ρειοῦ μὲ λίπασμα 6-10-5
πρέπει νὰ ἀνακατέψομε:

1) 6 κιλά θεϊκὴ ἄμμωνία τό
που 21-0-0, 2) 10 κιλά ὀ
περφωσφορικὸ τοῦ τύπου 0-20
-0 3) 2 κιλά θεϊκὸ κάλι τό
που 0-0-48 ἢ 4) 10 κιλά φῶ
σφορικῆς ἄμμωνίας καὶ 2 κι
λό θεϊκὸ καλίου.

Ἐπίσης πρὶν ἀπὸ τὴν σπο
ρὰ, ἕνα ποτῖσμα τοῦ σπορειο
ῦ μὲ φάρμακο ἄλτριν 40ο)
σὲ ἀναλογία 50 γραμ. γιὰ κά
θε 100 τ.μ. θὰ μὰς ἀπολλάξῃ
ἀπὸ τὴν βλαβερὴν δράσιν τῶν
σκουληκιῶν τοῦ ἐδάφους (μπο
ρεῖ νὰ χρησιμοποιηθῆ καὶ
ΕΠΤΑΧΛΩΡ).

6) Ἐκλογὴ σπόρου:
Ὁ σπόρος ποῦ θὰ διαλέξω
με πρέπει νὰ ἀνήκῃ στὴν ποι
κιλία ποῦ ἐπιθυμοῦμε νὰ καλ
λιεργήσωμε, νὰ εἶναι γερὸς
καὶ ὀχι ζούφιος, μὲ χρωμα
τισμὸ ζωρὸ, μὲ βλαστικὴ ἰ
κανότητα 90ο) καὶ περισσό
τερο καὶ ἡλικία ὀχι μεγαλύτε
ρη τῶν 4-5 ἐτῶν. Καλὸν εἶ
ναι νὰ τὸν ἀπολυμαίνομε σὲ
διάλυμα 5-10ο) θεϊκὸ χῶ
λκὸ, ὅπου τὸν ἀνακατόνομε
ἐπὶ 15 λεπτά, τὸν στραγγίζο
με καὶ τὸν στεγνώνομε.

Μὰς φτάνει 1.5-2 γραμμ.
σπόρου γιὰ κάθε 1 τ.μ. σπο
ρειοῦ, ὁ σπόρος αὐτὸς δὲν
εἶναι λίγος γιατί ἕνα γραμμα
ριο ἔχει 8-11 χιλιάδες σπό
ρους. Ἡ προμήθεια τοῦ σπό
ρου γίνεται εἴτε ἀπὸ τὸ Κα
πνολογικὸ Ἰνστιτούτο καὶ τὶς
Ἐπηρεσίες τοῦ Ε.Ο.Κ. εἴτε
ἀπόμικτα λιγα φυτὰ στὸ χω
ράφι, ἀλλὰ νὰ εἶναι γερὰ καὶ
ἔχουν ἕλες τὶς ἰδιότητες ποῦ
μὰς ἐνδιαφέρουν, δὲν σπάζο
με τὰ φύλλα τους, ἀπομονώ
νομε τὰ ἄνθη τους μὲ χάρ
τινες διαφανεῖς σακκοῦλες
καὶ μετὰ τὴν ὀριμωσιν τοῦ
σπόρου μαζεύομε τὶς καρπο
ταξίες καὶ τὶς διατηροῦμε
σὲ μέρος ξηρὸ καὶ δροσερὸ
μέχρις ὅτου μὰς χρειασθοῦν.

7) Ἀπολύμανσις: Ἀ
πολυμαίνομε τὰ σπορεῖα γιὰ
νὰ τ' ἀταλλάξωμε ἀπὸ τὰ
ἀγριοχόρτα καὶ τοὺς μικρο
σκοπικοὺς ὄργανισμοὺς ποῦ
προκαλοῦν τὴν τῆξιν τῶν σπο
ρειῶν (κοινῶς σαπίλα).
Ἡ ἀπολύμανσις μπορεῖ νὰ
γίνῃ:

α) Μὲ διάλυσι φρο
μὸ λ ἡ σ 2ο) σὲ ἀναλογία
20 χιλίμα διάλυμα γιὰ κάθε
1 τ.μ. Σκεπάζομε γιὰ νὰ φύ
γουν οἱ ἄτμοι. Μετὰ 10 μέρες
μποροῦμε νὰ σπείρωμε.

β) Μὲ BEDRENCH. Διαλύο
με 75 γραμμ. Μπεντρετς σὲ 5
κιλά νερὸ διὰ κάθε 1 τ.μ. Δὲν
σκεπάζομε. Μετὰ 10-12 μέ
ρες ποῦ θὰ φύγουν οἱ ἄτμοι
μποροῦμε νὰ σπείρωμε. Ἐν
νοεῖται ὅτι χωριστὰ θὰ ἀπο
λυμάνωμε καὶ τὴν κοπριά
ποῦ θὰ χρησιμοποιήσωμε γιὰ
καπάκια.

Τὸ BEDRENCH εἶναι τοξί
κὸ φάρμακο καὶ πρέπει νὰ
προφυλαχθοῦμε κατὰ τὴν χορή
γησιν του.

γ) Μὲ VARAM: Προσθέτο
με 1000 γραμμάρια VARAM
σ' ἕνα κοπιστήρι (100 γραμμ.
γιὰ κάθε τετραγ. μέτρο) καὶ
ἐν συνεχείᾳ τὸ συμπληρώνομε
μὲ νερὸ, ἀνακατεύομε καλὰ
τὴν διάλυσι καὶ ποτίζομε ὀ
λη τὴν ἐπιφάνειαν

